

5 januari 2018

Boeren

In boerenkringen is het negatieve imago van de bedrijfstak al jaren een item. Steeds weer bedenken bestuurders acties en keurmerken in een poging dat imago op te poetsen. In het artikel 'Boeren als criminelen weggezet' van 27 december lezen we het verhaal van Jos Verstraten uit Westerbeek, één van de boerenvoormannen in onze regio. De subkop 'mestfraude en fipronil zorgden voor een negatief imago van de veehouderij' is bezijden de waarheid omdat die suggereert dat het imago daarvoor nog goed was. De ZLTO geeft al jaren aan wel beter te weten. Jos Verstraten is overigens een goed voorbeeld van een moderne boer die zijn vak serieus oppakt en veel doet om de deuken in het imago weer terug te slaan.

En dat terugslaan doet hij. Door te wijzen op anderen, door terecht te wijzen op onze verspillings-consumptiemaatschappij, door terecht te wijzen op de luchtvaart. De luchtvaart, waarvan ook de landbouw- en export driftig gebruik maakt voor wat betreft de plantaardige teelten. Maar vooral door naar anderen te wijzen en niet de hand in de eigen boezem van de sector te steken. Wat hebben we te verwachten van een sector die het imago op probeert te poetsen met een keurmerk tegen mestfraude zoals we in een ander artikel van dezelfde dag lezen? Hoezo keurmerk? Dan hebben we nog veel keurmerken te verwachten van groeperingen die aangeven zich ook aan de wet te willen gaan houden. Wat hebben we te verwachten van een minister die positief reageert op dergelijke plannen?

Jos Verstraten verwacht dat 30 % van de boeren binnen vijf jaar stopt. Met die schatting is hij nog heel voorzichtig. Er zijn mensen die beweren dat de veestapel binnen tien jaar met tweederde zal zijn afgenomen. Dat komt grotendeels doordat de sector veel te zwaar gefinancierd is door de bank. Daarbij wordt er een nog verdergaande schaalvergroting verwacht en het ligt voor de hand dat er nog veel meer bedrijven dan die 30% al dan niet gedwongen zullen zijn om te stoppen. Dit alles maakt de sector ziek en verleidt veel boeren ertoe om het hoofd boven water te proberen te houden door een loopje met de regels en voorschriften te nemen. De sector heeft het moeilijk en daar komt bij dat er veel te veel dieren op een te klein gebied zitten. Dat is een bedreiging voor de volksgezondheid en zorgt voor een afnemende tolerantie van de omgeving.

Sommige boerenondernemers vinden de oplossing door naar het buitenland te vertrekken. Op zich niet zo verkeerd want economisch draagt de sector maar een paar procent bij aan het bruto nationaal product. Dus waarom moeten we de overlast dragen om de rest van de wereld te voeden als het duurzamer is om het voedsel te produceren daar waar het wordt geconsumeerd. De problemen van de boeren zijn niet het probleem van een individuele boer want daarvan zijn er een behoorlijk aantal zoals Jos Verstraten die van goede wil zijn. De veehouderij heeft een slecht imago dat niet overgaat door publiciteitscampagnes maar door vermindering van overlast op mens en dier. Minder beesten is de enige oplossing.

Theo Wijnhoven

Voorzitter Milieuvereniging Land van Cuijk.